

overtrædelsen med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.“

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 39 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 23 a-23 d,

jfr. § 33, stk. 2 og stk. 4, gælder dog for laksefiskeri på færøsk og grønlandsk fiskeriterritorium og ved landing af fangsten på Færøerne og i Grønland.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1971.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Til nr. 1.

Denne paragraf foreslås indsat for gennem bemyndigelse til fiskeriministeren at tilvejebringe en mere smidig mulighed for ajourføring af mærkningsbestemmelser m.v. end den nuværende, hvor lovændring er påkrævet i hvert enkelt tilfælde. Ønskeligheden af en sådan forenkling er umiddelbart motiveret af den forestående tilpasning af de danske regler til de i henhold til konventionen om ordensregler for fiskeriet i Nordatlanten gældende bestemmelser, men også hensynet til ajourføring i overensstemmelse med udviklingen af nye fiskemetoder og fiskerfartøjer gør en større smidighed påkrævet.

Da en tilpasning af de danske regler ofte af hensyn til ønskeligheden af ensartede regler også må foretages for geografiske områder, der ikke omfattes af internationale aftaler (konventionen om ordensregler omfatter således kun farvande nord for sundet og bæltene), er en særlig lovhjemmel nødvendig.

Til nr. 2-5.

Danske fiskere har igennem en længere årrække deltaget i laksefiskeriet i Østersøen, hvor de årlige fangster i de senere år har ligget mellem godt 1.000 tons og 1.700 tons.

Når det uanset det intensive fiskeri er lykkedes at opretholde bestanden på et nogenlunde tilfredsstillende niveau, skyldes dette dels de fra svensk side foretagne omfattende udsætninger af yngel og sættefisk, dels de i henhold til den mellem Danmark, Sverige og Forbundsrepublikken Vesttyskland indgæede overenskomst af 20. december 1962 angående beskyttelse af laksebestanden i Østersøen gennemførte beskyttelsesforanstaltninger.

Siden 1965 har danske fiskere i stærkt stigende

omfang endvidere drevet laksefiskeri med langliner ud for Nord-Norge. De danske fangster her har andraget ca. 360 tons i 1969.

Endelig er ved Vest-Grønland i de seneste år udviklet et laksefiskeri dels med sættegarn langs kysten, dels med drivgarn til søs. De danske fiskeres fangster her har i 1969 andraget ca. 450 tons.

Laksefiskeriet på det åbne hav ved Nord-Norge og Vest-Grønland har været udsat for stærk kritik, hovedsagelig fra de landes side, der selv har en naturlig produktion af lakseyngel, og som for fleres vedkommende ofrer betydelige beløb på indretning af laksetrapper og yngeludsætninger m. m.

I de argumenter, der er anført mod det danske laksefiskeri, er der også ofte blandt andet henvist til, at man ikke fra dansk side producerer laks af nogen betydning, men kun høster resultaterne af andre landes bestræbelser for at vedligeholde laksebestanden.

Ved et i maj 1970 afholdt møde i kommissionen for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav blev vedtaget en anbefaling af gennemførelse af en række begrænsninger i laksefiskeriet ved Norge, og samtidig blev der af kommissionen rettet en indtrængende opfordring til de lande, der fisker laks på det åbne hav, om at deltage i udsætningen af laksesættefisk.

På denne baggrund har regeringen anset det for rimeligt og ønskeligt, at Danmark i større omfang end hidtil foretager udsætning af sættefisk og yngel af laksefisk, og at udgifterne hertil dækkes dels ved afgifter, der pålægges laksefiskerne i forhold til de fangede kvanta laks, dels ved forhøjelse af de årlige finanslovsbevillinger til udsætninger af fiskeyngel.

Ifølge oplysninger indhentet gennem Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser må det antages, at yngel og sættefisk vil kunne produceres i ret betyde-